

DS

Luc Van Gorp. — © Bart Dewaele

De uitspraken van CM-voorzitter Luc Van Gorp blijven nazinderen.

Zaterdag 13 april 2024 om 03:00

Levensende (1)

Ik ben 96 jaar oud en zuig al 36 jaar de pensioenkas leeg. Mijn vrouw en ik hebben acht kinderen grootgebracht, wat de ‘kinderkas’ een flinke duit heeft gekost en, horresco referens, ik blijf maar leven en graaien in de reservepotten van de armlastige ziekenkas. De voorzitter van de CM zal het graag horen: mijn vrouw is op 72-jarige leeftijd, een eind onder de gemiddelde levensverwachting van vrouwen, overleden, maar niet omdat zij vond dat haar leven geen zin meer had. Zij heeft niet ‘gewerkt’, dus geen bijdrage betaald aan de sociale zekerheid noch aan de belastingen. Wij hebben dus gulzig van het systeem geprofiteerd.

Heel mijn leven ben ik aangesloten geweest bij de CM, vanwege de ‘C’. Omdat ik dacht – ten onrechte, blijkt nu – dat een christelijke instelling andere normen hanteert dan geld en gewin.

Mijn naïviteit heeft mij in mijn (te) lange leven al vaak teleurgesteld, maar toen ik uitgerekend Luc Van Gorp zulke onchristelijke standpunten hoorde verdedigen, vroeg ik mij af of mijn leven nog zin heeft en of ik er, uit solidariteit, niet beter een einde aan maak.

Evert Cockx, Leuven

Levensende (2)

Wat bezielt CM-voorzitter Luc Van Gorp om zo respectloos uit te halen naar kwetsbare ouderen? Om het werk van mantelzorgers, zorgmedewerkers en vrijwilligers omzeggens zinloos te noemen? Ik begrijp zijn bezorgdheden, maar hij gooit alles op een hoop.

Bijna alle ouderen die ik 25 jaar lang heb mogen leren kennen in het woonzorgcentrum hadden fysieke en mentale kwetsuren. Alle voorstellen om die kwetsuren te verzachten zijn belangrijk, maar worden beter afgemeten aan universele waarden.

Ik heb veel gelukkige, maar ook veel ongelukkige kwetsbare ouderen gekend. Ik heb zoveel liefde voor bewoners mogen ervaren van hun partner, kinderen en kleinkinderen. Ik heb zoveel inlevingsvermogen en deskundigheid mogen ervaren van zorgverstrekkers. Ik heb veel pijn gezien als die mensen afscheid moesten nemen van hun oudere medemens.

Ik hoop dat alle kwetsbare ouderen zelf mogen blijven beslissen over leven en sterven, samen met de mensen die hen graag zien. Ik hoop dat hardnekkig therapeutisch handelen hen bespaard blijft.

Yves Peleman Vrijwilliger woonzorgcentrum